

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 30 de novembre del 2017.

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i els magistrats M.I. Sr. Vincent ANIÈRE i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- En data 28 de maig de 2015, la representació processal del Sr. J.P.P.P. formulava demanda de modificació de mesures definitives i, després d'invocar els fonaments de dret que considerava aplicables al cas, demanava que fos emesa sentència acordant la revocació de l'obligació del Sr. J.P.P.P. de satisfer a la Sra. O.P.O. qualsevol quantitat en concepte de pensió compensatòria i, subsidiàriament, que es reduís la mateixa a la quantia de 50 euros/mes, atès que la situació econòmica en la qual es trobava el seu mandant en aquell moment era molt diferent d'aquella de la què gaudia l'any 2009, quan es va establir judicialment la seva obligació d'abonar a la seva esposa una pensió de 200 euros mensuals, ja que el seu salari era 1.000 euros inferior al que cobrava llavors, mentre que la situació econòmica de la Sra. O.P.O. havia millorat ostensiblement des d'aquell moment, tot condemnant a la part defenent al pagament de les costes processals causades.

II.- En l'audiència del 11 de juny de 2015, la representació processal de la Sra. O.P.O. va contestar la demanda, oposant-se a la mateixa i argumentant que el Sr. J.P.P.P. no acreditava la seva situació econòmica, ni que hagués patit un empobriment respecte la seva situació anterior, pel què no precedia rebaixar la pensió compensatòria establerta en favor de la seva mandant. Que a l'ensem la pensió es basava també en els anys de durada del matrimoni i la dedicació de la seva mandant a la família, raó per la qual, després d'invocar els fonaments de dret que considerava aplicables al cas, interessava la desestimació de la demanda i la imposició de les costes processals a l'adversa, inclosos honoraris d'advocat i de procurador.

III.- La Sentència dictada per l'Hble. Batlle en data 5 de maig del 2017 va decidir:

“Desestimar la demanda promoguda en data 28 de maig de 2015 pel Sr. J.P.P.P. a l'atenció de la Sra. O.P.O. i, sense efectuar especial condemna en costes.”

IV.- Contra l'esmentada resolució formula recurs d'apel·lació la representació processal del Sr. J.P.P.P. i, d'acord amb els arguments que exposa en les seves conclusions, sol·licita la seva revocació, en el sentit de deixar sense efecte la seva obligació d'abonar a la Sra. O.P.O. la suma de 200 euros mensuals en concepte de pensió compensatòria, o que es redueixi aquesta a l'import de 50 euros mensuals, imposant a l'adversa la totalitat de les costes processals, tant de primera com de segona instància.

Ha actuat com a magistrat ponent la M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI

FONAMENTS DE DRET

I.- La Sentència dictada per l'Hble. Batlle en data 5 de maig del 2017 desestimava la demanda formulada per la representació processal del Sr. J.P.P.P. sol·licitant que es revoqués l'obligació del seu mandant de satisfer a la Sra. O.P.O. qualsevol quantitat en concepte de pensió compensatòria o que, subsidiàriament, es reduís la mateixa a 50 euros mensuals, entenent que, malgrat el demandant acreditava cobrar en l'actualitat un salari molt inferior al

que rebia quan, en data 26 de novembre del 2009, aquesta Sala va dictar Sentència establint l'obligació del recurrent d'abonar a la seva esposa 200 euros mensuals, es desconeixia per quin motiu va cessar la relació laboral que el Sr. J.P.P.P. havia tingut amb l'empresa per la qual treballava anteriorment, cobrant per aquest motiu un sou inferior en l'actualitat i sense que es conegués quin era l'horari que ara havia de desenvolupar en aquesta darrera, raó per la qual considerava que el recurrent no havia acreditat que s'hagués produït una alteració substancial dels seus ingressos que pogués justificar l'extinció de la pensió compensatòria que estava obligat a abonar a la defenent.

II.- El Sr. J.P.P.P. s'alça contra aquesta decisió argumentant que, de fet, el tribunal considera que ell cobra menys per tal d'evitar pagar a la seva dona la pensió compensatòria establerta, però que ell cobra ara 800 euros menys que abans i que, en tot cas, deixaria de pagar 200 euros mensuals a la seva esposa. D'altra banda, argumenta que amb aquesta decisió el Tribunal d'instància el deixa en situació d'indefensió, ja que hauria pogut demanar per millor proveir les proves que justifiquessin la raó per la qual cobrava menys, però aquests arguments no es poden estimar.

En efecte, el Tribunal d'instància no presumeix que el Sr. J.P.P.P. hagi deixat la feina que desenvolupava anteriorment per la A i hagi passat a treballar per B per un salari inferior per tal de pagar menys pensió a la seva dona, sinó que el que posa de relleu és que, possiblement, a la nova feina cobra menys, però potser té més hores lliures, en les quals ara desenvolupa una feina com a taxista, de la qual percep com a mínim uns ingressos de 500 o 560 euros mensuals, raó per la qual considera que l'agent no havia provat una alteració substancial dels seus ingressos.

Pel que fa a la facultat de la què gaudia el Tribunal d'instància de demanar per a millor proveir les proves que acreditessin la raó per la qual el Sr. J.P.P.P. va deixar de treballar a l'empresa A, passant a cobrar un sou inferior, cal posar de relleu que aquesta facultat permet als Tribunals demanar proves complementàries a les presentades per l'agent sempre que ho consideri oportú i quan aquestes siguin imprescindibles per resoldre el litigi en qüestió, però és el demandant el què ha de fonamentar la seva demanda amb les proves

adients i en el cas present el Sr. J.P.P.P. hauria pogut provar, i era raonable que ho fes, la raó per la qual va canviar de feina per un sou menor i quins eren els seus horaris abans i ara i ni ho va fer llavors, ni tampoc ho ha intentat en aquesta alçada. En tot cas, allò que motiva la decisió presa per l'Hble. Batlle no és la diferència d'horaris en una i altra feina, sinó que els ingressos que rep l'agent en conjunt pràcticament no han disminuït respecte dels que percebia abans, ja que complementa la seva feina a B amb el seu treball com a taxista, possibilitat que, presumiblement, li permeten els nous horaris en els què treballa actualment.

III.- En qualsevol cas, allò rellevant per resoldre el present litigi és discernir si el recurrent ha vist, o no, disminuir els seus ingressos i si la defenent ha augmentat, o no, els seus i en els dos casos si això s'ha produït de forma significativa.

Pel que fa als ingressos del Sr. J.P.P.P., cal posar de relleu que de les seves manifestacions en l'escrit de demanda, del seu extracte de punts de vellesa i dels estats comptables presentats al Govern resulta que l'agent cobrava quan treballava per A 2.300 euros mensuals i, pel que sembla, treballava també de taxista sense que es conegui quina suma ingressava per aquest concepte, mentre que ara en rep 1.392,63 euros nets com a treballador de l'empresa B, encara que el seu butlletí de treball és del mes de desembre del 2015, més uns 500 euros més que percep del seu treball com a taxista, encara que al seu balanç de pèrdues i guanys no consta el segell d'haver-se presentat al Govern i l'any en què es va presentar està l'escrit amb bolígraf (folis 32 i 153 i 22 i 152), de tal manera que, en tot cas, ha vist disminuït els seus ingressos en 400 euros mensuals.

D'altra banda, el recurrent ha acreditat unes despeses d'uns 1.000 euros mensuals per diversos conceptes (folis 33 a 39) entre els que s'inclouen la pensió que abona a la Sra. O.P.O. i el pagament que efectua per retards en el compliment d'aquesta obligació, però no les que han de resultar inevitablement del seu manteniment i habitatge, i aporta igualment els extractes dels seus comptes bancaris dels què resulta uns saldos molt reduïts (folis 41 a 47 i 195). Malgrat això, la Sra. O.P.O. aporta amb el seu escrit de contesta a la demanda

documents bancaris que proven que el Sr. J.P.P.P. era titular l'any 2014 de diversos fons d'inversions i dipòsits (folis 62v i 63 i 176) i posa de relleu que en els seus comptes bancaris apareixien ingressos atípics i que quan els esposos es van separar el Sr. J.P.P.P. tenia més despeses que no pas en aquest moment, ja que es feia càrrec de les de la seva filla, mentre que en l'actualitat, no sols no li abona res, sinó que viu amb ella.

Per totes aquestes raons, considerem que no s'ha acreditat de forma clara quins són els ingressos i les despeses del Sr. J.P.P.P., ni s'ha acreditat que siguin molt inferiors als que rebia quan es va fixar la pensió en favor de la seva esposa.

IV.- Pel que fa als ingressos de la Sra. O.P.O., cal tenir en compte que l'any 2009, quan es va fixar l'import de la pensió compensatòria, es trobava de baixa laboral, cobrava 799 euros mensuals de pensió d'atur, tenia 57 anys i no gaudia de bona salut ni disposava de capacitació professional, raó per la qual era lògic pensar que tindria dificultats per incorporar-se al món laboral. No obstant, es dedueix de les actuacions que ha superat les dificultats per accedir al mercat de treball que presentava en aquell moment, cobrant mensualment en l'actualitat l'import de 1.479,71 euros mensuals (foli 210).

D'altra banda, cal tenir en compte que els Srs. O.P.O. i J.P.P.P. són propietaris de l'apartament planta primera, porta tercera de l'edifici "X" de Sant Julià de Lòria (foli 75) en el què resideix la Sra. O.P.O., raó per la qual paga les seves despeses però no un lloguer i d'un altre immoble a la comunitat valenciana (foli 167), que no es coneix si produeix algun rendiment, ni qui el cobra, i que el mes de desembre del 2015 els litigants continuaven tenint un compte corrent conjunt on s'ingressaven els salaris i es pagaven les despeses (folis 113v i 165), fets que dificulten poder esbrinar la situació econòmica en la què es troben en aquest moment.

En qualsevol cas, entenem que, si bé no s'ha provat clarament que els ingressos del Sr. J.P.P.P. hagin disminuït sensiblement, encara que sembla que s'han reduït, el que sí s'ha acreditat és que la Sra. O.P.O. s'ha incorporat al mercat de treball i té un salari que li permet satisfer les seves necessitats

bàsiques amb una proporció no gaire diferent d'aquella de la què gaudeix el seu espòs, tenint en compte, a més a més, que la liquidació del règim econòmic del matrimoni permetria als dos consorts gaudir d'uns imports dels quals ara no disposen. Per totes aquestes raons, considerem procedent disminuir la pensió compensatòria que el recurrent li ha d'abonar a la defenent a la suma de 100 euros mensuals en aplicació d'allò que disposa l'article 57 LQM, valorant, per un cantó, que la Sra. O.P.O. ha superat la situació en la què es trobava en el moment de la separació dels esposos i, per un altre, que per l'edat en la què s'ha produït el cessament de la convivència dels litigants després de trenta anys de matrimoni i per la seva manca de capacitat professional, és probable que no pugui mantenir molt temps el ritme de treball que porta a terme actualment, restant-li una pensió de jubilació molt inferior a la del seu marit (4.126,23 el 2016 ella i 7.416,85 el 2015 ell, folis 210 i 32) .

V.- En estimar-se el recurs, procedeix mantenir la no imposició de les costes de la instància, atesa la naturalesa del procediment i no procedeix fer especial pronunciament pel que fa a les costes d'aquesta alçada en virtut de la facultat que atorga als Tribunals el capítol X de la Novel·la 82.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

ESTIMAR PARCIALMENT el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal del Sr. J.P.P.P. contra la Sentència dictada per l'Hble. Batlle en data 5 de maig del 2017, que REVOQUEM PARCIALMENT en quan disminuïm la suma a abonar pel Sr. J.P.P.P. a la Sra. O.P.O. a 100 euros mensuals, CONFIRMANT la citada resolució en tots els demés punts i sense fer especial pronunciament pel que fa a les costes d'aquesta alçada.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-